

*Școala Gimnazială
Nr.178 București*

Aripi de **PAJURA**

REVISTĂ CULTURAL-EDUCATIVĂ

pentru elevi, profesori și părinți

2025

Nr.12

Cuprins

pagina

1 – Ziua Națională – ziua noastră.....	2-3
2 – Din viața școlii – Proiecte și activități	4-9
3 – Excursii	10-11
4 – Flash Interviu	12-13
5 – Ferestre spre literatură	14-19
6 – My English Pages	20-21
7 – Une Région - Une Personnalité	22-23
8 – Sport	24-25
9 – Prietenia la 13 ani	26
10 – Prietenia la 14 ani	27
11 – Aniversări culturale	28-33
12 – Hai(hui) în lume	34-37
13 – Să mai și râdem!	38
14 – De pe Google (și nu numai) adunate	39
15 – Top 5	40-41

Definiții literare: Ziua Națională

*Legătură de iubire
cu eternitatea, pictată în tricolor.*

(Pandrea Clara)

*È o zi plină de mândrie, când ne
aducem aminte de istoria noastră
și de cei care au luptat pentru țara
noastră.*

(Donea Daria Ștefania)

*Iubire nemărginită pentru locurile
natale îmbrăcate în haina plină de
amintiri a trecutului.*

(Stoenescu Camelia)

*Culorile albastru, galben și roșu
strălucind pe cer.*

(Gherghinescu Luiza Elena)

Definiții literare: Ziua Națională

*O zi în care tricolorul parcă flutură
mai demn, ca un omagiu pentru
trecut și o speranță pentru un viitor
mai bun.*

(Trandafir Cristina)

*Cei cu sânge românesc și dragoste
de patrie, au luptat pentru noi și
cinstea drapelului român.*

(Teodorescu Anastasia)

*Este ziua mândriei, ziua în care
tricolorul stăpânește inimile
românilor.*

(Spulber Bianca)

*Tricolorul dăinuind în vânt, precum
aripile unei păsări libere.*

(Ene Petra)

PROIECT EDUCAȚIONAL

Din suflete curate de copii

Anul acesta, proiectul educațional „Din suflete curate de copii. Îi împodobim și îi dăruim” a ajuns la a XI-a ediție în Școala Gimnazială Nr 178.

În acest an nu a existat o temă anume, fiecare clasă a avut libertatea să-și pună propria amprentă în brad, împodobindu-l cu globuri și decorațiuni realizate chiar de copii.

Toate clasele din școală, de la clasele pregătitoare la clasele a VIII-a, au participat la tradiția școlii. Împodobirea brăduților a fost în sine o sărbătoare. Toți copiii au participat la decorarea lor, în fiecare sală, cu globulețe la fel de strălucitoare ca și stelele de pe cer. În toată școala era o atmosferă de bucurie și spiritul sărbătorii Crăciunului se simțea în aer și în inimile noastre. Am lucrat toți ca o echipă, ascultând colinde de Crăciun, iar aceste momente vor rămâne mereu printre cele mai frumoase amintiri.

După ce fiecare clasă s-a bucurat de noul său prieten, brăduțul, pentru un timp îndelungat, aceștia au fost dăruiti unor elevi de la Școala Specială Nr. 5 sau altor copii care nu și l-ar fi putut achiziționa altfel.

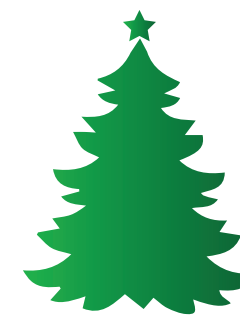
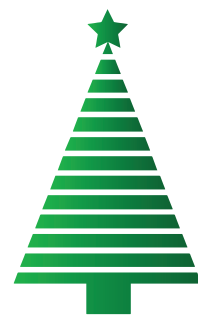
Este o activitate foarte dragă nouă, care ne învață să apreciem persoanele pe care le avem în jur și să simțim împreună magia sărbătorilor, iar bucuria de a dăruî să ne încălzească sufletele ca flacăra dintr-un șemineu într-o noapte rece de iarnă.

Cristina Trandafir, Clasa a VI-a C

Ca spiriduși ai lui Moș Crăciun, odată cu brăduții le-am dus prietenilor noștri de la Școala Specială Nr. 5 și punguțe cu dulciuri și fructe, ceea ce i-a bucurat foarte mult. Ca de fiecare dată, ne-am urcat în mai multe mașini ale părinților noștri și ne-am îndreptat spre Școala Specială Nr. 5. M-am simțit foarte bine că am mers, deoarece eram parte dintr-un grup cu oameni frumoși, care sunt fericiți că fac bine altora.

Daria Lazăr, Clasa a VII-a A

PROIECT EDUCAȚIONAL

Din suflete curate de copii

Unul dintre proiectele de suflet ale școlii noastre este cel cu Școala Specială Nr 5. De trei ori pe an, profesori coordonatori și elevi ai școlii noastre mergem încărcați cu daruri, fructe și legume pentru a le împărți copiilor din această școală. De Crăciun le-am dus dulciuri, hăinuțe și mulți brăduți împodobiți. Ei ne-au așteptat cu colinde și cu fel de fel de ornamente făcute de ei din produse reciclabile. Sunt niște copii deosebiți și în ei am găsit prieteni pe viață. M-am simțit foarte bine și sper să mai merg acolo ca să-i fac fericiți.

Popa Emma, clasa a VII-a A

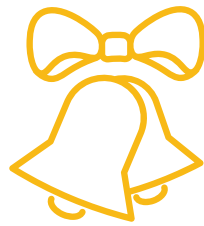

În decembrie, am fost împreună cu școala mea la o școală specială pentru copii cu dizabilități, unde le-am oferit multe cadouri: brazi de Crăciun, dulciuri și alte surprize. A fost o experiență emoționantă, iar atmosfera a fost plină de căldură și bucurie, chiar dacă afară era frig. Copiii ne-au primit cu zâmbete și entuziasm, iar noi ne-am bucurat să le aducem puțin din spiritul sărbătorilor. A fost un moment special, care mi-a rămas în suflet.

Ivan Andrei, clasa a VII-a A

PROIECT CARITABIL

Târgul de Crăciun

Am intrat în spiritul sărbătorilor cu colinde, zâmbete și bucuria de a dăru. Fiecare elev în parte a avut o picătură de praf magic pentru a completa atmosfera sărbătorilor. Clasele primare, alături de cele gimnaziale, s-au pregătit intens cu diferite decorațiuni și prăjituri delicioase.

Într-un decor de basm, plin de luminițe strălucitoare și alături de bradul împodobit, standul fiecărei clase a fost unic în felul lui.

Sărbătorile de iarnă sunt o perioadă de bucurie și încântare pentru fiecare suflet care le sărbătorește. La Școala 178, spiritul sărbătorilor este prezent în fiecare colțisor. Bucuria ne-a pătruns sufletele, iar momentele împreună au fost prețioase.

Banii strânși vor fi donați, conform bunelor obiceiuri și proiectului „Un dar mic pentru o bucurie mare”, unei cauze umanitare.

Amira Seifeddine, Clasa a VI-a C

ACTIVITATE DE VOLUNTARIAT

Împreună devenim mari

Cu prilejul sărbătorilor de iarnă, Școala Gimnazială Nr. 178 a desfășurat o emoționantă acțiune de voluntariat în cadrul proiectului Împreună devenim mari, care a avut ca scop sprijinirea copiilor aflați în grija Asociației Sfânta Sofia. Coordonați de domnul profesor de religie Valentin Stoian și sub îndrumarea cadrelor didactice, cu implicarea plină de entuziasm a elevilor, au fost pregătite daruri care au ajuns, alături de zâmbete și îmbrățișări calde, la micuții beneficiari. Această inițiativă a fost mai mult decât un simplu gest de generozitate – a fost o lecție de viață despre compasiune, solidaritate și puterea binelui făcut împreună. Noi, copiii, știm că adevărata bucurie vine din dăruire, iar fiecare cadou a fost însoțit de o parte din sufletul nostru.

La Școala 178 se formează caractere, se cultivă valori și avem convingerea că, dincolo de cuvinte, faptele vorbesc cel mai sincer. Iar când ele se nasc din iubire, devin izvor de lumină pentru cei care au nevoie de sprijin. Împreună devenim **MARI**. Împreună devenim mai **BUNI**.

Ana-Maria Crihan, Clasa a V-a B,
sub îndrumarea dl. prof. de religie **Valentin Stoian**

„Vrem să mulțumim din suflet Școlilor Gimnaziale Nr. 178 și Nr. 179 din București pentru gesturile lor pline de bunătate. Darurile și sprijinul dumneavoastră pentru copiii din Asociația „Sfânta Sofia” au adus bucurie și speranță în sufletele lor.

Ați reușit să oferiți mai mult decât lucruri materiale, le-ați prezentat că există oameni care se gândesc la ei și care sunt aproape. Zâmbetele copiilor arată importanța acestui gest.

Dumnezeu să vă răsplătească pentru tot binele făcut și să vă dăruiască liniște și bucurie.”

Preot Marian Tudor

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ

ZICI - 2025

În fiecare an, în prima zi de miercuri a lunii februarie, comunitatea globală sărbătorește Ziua Internațională a Cititului Împreună. Pentru anul 2025, această sărbătoare specială a avut loc în data de 5 februarie. Scopul principal este de a aduce oamenii mai aproape prin puterea cuvintelor și a poveștilor împărtășite cu voce tare, promovând în același timp lectura ca fundament al dezvoltării competențelor de alfabetizare. Luând parte la această inițiativă globală care promovează puterea transformatoare a poveștilor, contribuim la construirea unei lumi mai educate, cu oameni empatici, conectați și prezenți. Este minunat sentimentul că, prin lectură, ne conectăm cu lumea întreagă, că facem parte din firul internațional al lecturii.

Atât la ciclul primar, cât și la cel gimnazial, lumea s-a oprit puțin în loc pentru lectură. Câte 50 de minute. În care nu a mai contat decât puterea miraculoasă a cuvintelor de a crea lumi noi și plăcerea copiilor de a citi împreună. Basmele din colecția lui Petre Ispirescu sau din literatura universală, fabule, povestiri sau fragmente de romane, poezie clasică sau modernă, pentru o oră au fost călăuzele noastre într-un proiect care ne face mândri și fericiți.

Clara Pandrea, Clasa a VII-a A

Pe 5 februarie 2025, la clasa I D a fost marcată Ziua Internațională a Cititului Împreună, un eveniment global care promovează importanța lecturii și a încurajării copiilor să își dezvolte pasiunea pentru cărți.

Această zi specială a fost celebrată printr-un atelier de lectură activă cu tema „Apolodor – un pinguin cititor”, în care micii elevi au avut ocazia să descopere și să învețe despre lumea fascinantă a lecturii într-un mod interactiv.

Activitatea a fost dedicată unui personaj îndrăgit, pinguinul Apolodor, cunoscut din celebrele povești ale lui Gellu Naum. Copiii au avut ocazia să se familiarizeze cu aventurile acestui personaj vesel și curajos, care ajunge într-o călătorie plină de învățăminte și momente amuzante. La atelierul de lectură activă, elevii au citit împreună fragmente din povești, iar în timpul lecturii, au fost încurajați să pună întrebări și să își exprime gândurile.

Împreună cu doamna învățătoare, copiii au explorat teme importante, precum curajul de a înfrunta necunoscutul, prietenia și descoperirea unor noi culturi. Fiecare copil a fost invitat să se implice activ, să își imagineze noi continuări ale poveștilor sau să creeze propriile aventuri pentru Apolodor. Atelierul a fost un prilej minunat de a încuraja cititul într-un mod jucăuș și creativ.

Ziua Internațională a Cititului Împreună este o oportunitate importantă de a crea legături între copii și lumea cărților, iar atelierul de lectură activă de la clasa I D a fost un succes. Micii cititori au plecat acasă nu doar cu povești frumoase în minte, ci și cu un entuziasm crescut pentru lectură, pregătiți să își continue călătoriile literare alături de Apolodor sau alte personaje de neuitat.

Prof. Înv. Primar **Butnaru Ana Maria** și **detectivii** clasei I D

CERCUL DE LECTURĂ

Ferestre spre literatură

Este un loc în care ne adunăm pentru a ne deschide gândurile, pentru a împărtăși idei și pentru a pătrunde în tărâmurile de basm în care nu putem ajunge decât cu imaginația.

Nu ar putea fi altul decât cercul de lectură inițiat de doamna profesoară de limba română. Ne întâlnim săptămânal pentru a petrece împreună un timp prețios în care lecturăm, creăm și ne simțim bine. De multe ori, doamna profesoară ne aduce câte un text captivant sau o poezie ce ne încântă cu descrierea fascinantă a unei alte lumi. De fiecare dată ne așternem ideile pe hârtie, dându-ne frâu liber imaginației. Ne-am cufundat împreună în peisajul tomnatic din poezia lui Octavian Goga, iar din sala noastră de clasă am zburat departe alături de fluturile călător din versurile lui Tudor Arghezi.

La cercul de lectură cunoaștem multe prin temele propuse. Fiecare compunere pe care doamna profesoară ne-o recomandă este un cadou pe care îl putem simți doar scriind. Ne-am putut împărtăși emoțiile și trăirile printr-o pagină de jurnal redactată la una dintre întâlnirile noastre. A fost palpitant să ne ascultăm reciproc, să urmărim firul

întâmplărilor din ziua povestită de fiecare dintre noi. Îmi aduc aminte de prima dată când ne-am adunat, în toamna anului trecut, alături de doamna profesoară. Prima noastră ocazie de a ne scrie gândurile și emoțiile a pornit de la un singur cuvânt, ales de dumneaei: „gutuie”. Am învățat că lectura este o cheie a universului. În liniștea clasei, în acea atmosferă ce pentru mine a fost o sursă de inspirație, am făcut ceea ce doamna profesoară ne-a sfătuit: ne-am deschis imaginația și am scris ce am simțit, căci întotdeauna scriem ce simțim; sufletul nu greșeste niciodată.

Cercul de lectură este mai mult decât un loc în care descoperim lucruri noi, este o oportunitate perfectă de a ne simți bine făcând ceea ce ne place. Fiecare

text citit ne ajută să ne lărgim lumea lăuntrică oricât de mult ne dorim. La cerc ne cufundăm în povești de vis pe care le citim cu atâta nesaț, iar apoi construim și noi altele pe măsură ce ne imaginăm. Clipele unice sunt cele petrecute în acea lume în care pătrundem din ce în ce mai mult, iar de acolo, zărim un colț de realitate ce ne-am dori să capete parfum de poveste...

Camelia Stoenescu,
Clasa a VI-a C

În fiecare joi, de la 11 la 12, în „camera secretă”, ascunsă la etajul al doilea, se desfășoară Cercul de Lectură și creație literară „Ferestre spre literatură”.

Este curios, chiar, cum o oră petrecută în plus la școală peste program te poate înviora și îți poate face instant ziua mai bună. În fiecare joi, câteva fete din clasele 6C, 6B și 7A se întâlnesc cu drag împreună cu doamna lor de română, tare îndrăgită, într-o atmosferă caldă și primitoare.

Cercul de lectură pentru mine este un loc unde imaginația înflorește, un loc unde basmele se împletesc cu realitatea și formează un portal al creativității și al dezvoltării. De asemenea, este

un loc unde ne exprimăm opiniile liber, fără teamă, un loc în care ideile noastre

ascunse se transformă în mici capodopere, un loc unde învățăm mai bine și fără presiune, de la pregătiri pentru olimpiadă la pregătiri pentru viață, toate acestea în același timp.

Cercul nostru de lectură nu este doar despre cărți, ci este despre prietenie, despre curajul de a ne exprima și despre descoperirea de noi perspective. Este o invitație deschisă pentru toți cei care vor să evadeze, să viseze și să împărtășească gânduri.

Cristina Trandafir, Clasa a VI-a C

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Sibiu

Excursia din decembrie, dedicată târgurilor de Crăciun, a fost una plăcută, plină de momente frumoase. În primul rând, am vizitat Târgul de Crăciun din Sibiu. Când am ajuns, am văzut o mulțime de oameni, dar apoi ne-au luat ochii luminițele colorate. Era frig, așa că ne-am cumpărat câte o ciocolată caldă ca să ne mai încălzim.

Plimbându-ne, am observat patinoarul în care ne-am dat aproape toți, distrându-ne la maximum. Când a venit seara, ne-am dus la cazare, unde ne-am pregătit de petrecerea organizată pentru aniversarea a doi frați din grup. Dar, fiindcă după câteva ore, am văzut cât de frumos ninsese, am ieșit cu toții să ne bucurăm de zăpadă, să ne dăm cu săniuța și să ne jucăm cu bulgări de nea cum nu mai făcuserăm de mult.

A doua zi ne-am îndreptat spre Târgul de Crăciun din Brașov, unde am fost fascinați de bradul frumos împodobit, de aproape 30 m. Am făcut fotografii și ne-am distrat, așa cum ne pricepem noi cel mai bine. Dar, pentru că timpul trece foarte repede, ne-am urcat în autocar și am pornit spre București, înapoi acasă.

A fost o experiență foarte frumoasă și mă bucur că am putut face parte din ea.

Cristina Nastasia, Clasa a VII-a A

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Craiova

În iarna anului 2024, am mers împreună cu clasele 6A, 6C, 7C într-o excursie la faimosul târg de Crăciun din Craiova. Se spune că este în Top Cinci cele mai frumoase târguri de Crăciun din Europa, așa că trebuia să îl vizităm și abia așteptam să vedem cum este amenajat.

Am plecat spre Craiova, pe la ora 07:30 dimineța, entuziasmați, deoarece urma să avem parte de un timp minunat petrecut împreună cu prieteni și profesori dragi.

Pentru că orice excursie trebuie să ne aducă și ceva pentru minte, primul obiectiv din Craiova a fost, totuși, Muzeul de Istorie al Olteniei, un loc absolut deosebit, care ne-a plăcut tuturor. Ne-au surprins modernitatea muzeului, istoria zbuciumată a Olteniei, dar și profesionalismul ghidului, care ne-a purtat cu abilitate prin veacuri de poveste istorică.

În jurul orei 13:30 am ajuns fericiți la târg, unde era o atmosferă minunată, de sărbătoare, pur și simplu se simțea magia Crăciunului în aer: miros de brad și aroma inconfundabilă de turtă dulce, ceea ce ne-a făcut poftă de mâncare, astfel încât ne-am dus să mâncăm la unul din restaurantele de la târg.

După masă, unii dintre noi s-au dus la patinoar, iar alții la roata panoramică. Ne-am plimbat apoi și la micile tarabe cu dulciuri și suveniruri, de unde am cumpărat mici atenții pentru părinți și frații mai mici care așteptau nerăbdători să vadă ce le-am cumpărat.

Tot drumul de întoarcere am cântat colinde și pe la ora 20:30 am ajuns în București. A fost una dintre cele mai frumoase excursii cu doamna dirigintă !

Raissa Pușcaș, Clasa a VI-a B

În centrul târgului am avut parte nu doar de un decor de poveste, ci și de dulciuri, de mâncare, foarte gustoase toate, iar ca băuturi, nelipsita ciocolată caldă.

Unul dintre cele mai frumoase momente a fost înserarea, atunci când s-au aprins luminițele. Noi ne-am adunat pentru că era extrem de aglomerat, însă a fost o zi excepțională.

Daria Lazăr, Clasa a VI-a C

Târgul de Crăciun de la Craiova a fost minunat. Orinde te uitați, erau tarabe cu tot felul de bunătăți. De la ornamente scilipitoare și frumos decorate la ciocolata caldă cu un miros dulce, puteai găsi orice. Atmosfera era ca de basm. Copiii râdeau, lumea se distra la patinoarul plin și peste tot era bucurie. Am petrecut momente fericite alături de colegii și prietenii mei și de doamna dirigintă.

Antonia Cherciș, Clasa a VI-a C

FLASH INTERVIU

Clara Pandrea

Din seria copiilor obișnuiți și totuși altfel. A copiilor talentați, care își urmează drumul, muncind să fie nu cei mai buni din clasă sau din școală, ci cât mai buni pur și simplu. Pentru ei înșiși, pentru că succesul le aduce mulțumire personală și confirmarea lucrului bine făcut. Un astfel de copil este și **Clara Pandrea**, colega noastră din clasa a VII-a A, căreia îi mulțumim pentru că ne-a acceptat invitația acestui interviu

Clara scrie poezii foarte sensibile și participă la concursuri de creație literară, unde este, de asemenea, premiată. Și scrie compuneri care ne surprind și ne emoționează de fiecare dată.

Și asta nu este tot: De vreo doi, trei ani participă la cupe mondiale de Karate SKDUN și de fiecare dată se întoarce acasă premiată:
Cupa Mondială de Karate SKDUN 2022 – Karlovy Vary (Cehia): locul 2 – proba Sanbon Kumite
Cupa Mondială de Karate SKDUN 2023 – Chalkida (Grecia): locul 2 – proba Kata Individual, Locul 1 – proba Sanbon Kumite
Campionatul European de Karate SKDUN 2023 – Lignano Sabbiadoro (Italia) - Locul 2 – proba Kata

Colegii din toată școala o cunosc de la evenimentele artistice, la care a participat întotdeauna cu drag, recitându-și din propriile creații.
Am invitat-o să ne răspundă la câteva întrebări pentru că noi o cunoaștem și, tocmai de aceea, credem că ar putea fi un foarte bun model pentru oricine.

Reporter: Bună ziua, suntem bucuroși că ai acceptat să ne fii alături. Pentru început: cum este o zi obișnuită din viața Clarei Pandrea?

Clara: Foarte mulți ar spune că programul meu este prea încărcat, fiindcă încerc să mi-l împart cât mai bine între școală, antrenamente, teme, pian, scris și citit. Dar eu nu sunt de aceeași părere: îmi place ceea ce fac și de aceea totul se simplifică.

Reporter: Clasa a VII-a nu este an de examen, dar este foarte solicitantă. Ce ai face dacă ai avea mai mult timp? Ai vreo pasiune?

Clara: Sunt foarte multe lucruri pe care le-aș face dacă aș avea

mai mult timp. În primul rând, aș învăța să cânt la chitară - mi-am dorit dintotdeauna, dar pare că încă nu s-a ivit momentul potrivit. De asemenea, aș călători mai mult, aș scrie poezii și povești și piese de teatru, aș citi, m-aș juca precum un copil și m-aș antrena mai mult. Per total, aș încerca din plin tot ce îmi aduce viața.

Reporter: Dacă ar fi să schimbi ceva la tine, ce ai schimba?

Clara: Dacă ar fi să schimb ceva, aș fi mai bună la matematică. De asemenea, aș fi mai deschisă și mai prietenoasă cu cei din jur.

Reporter: Care sunt calitățile pe care tu, Clara, le apreciezi cel mai mult la un prieten?

Clara: Îmi plac oamenii ambițioși. Îmi plac foarte mult oamenii ambițioși, oamenii care știu să se ridice atunci când au căzut, oamenii care țin la visurile lor, și oamenii care au înțeles că bunătatea nu este o sensibilitate, ci o putere. Cu adevărat, îmi plac oamenii care știu să fie oameni.

Premiantă cu media 10 în clasele 5-6, Clarei îi place să participe la competiții în care își valorifică talentul, dar pentru care și muncește cu seriozitate, iar rezultatele au fost întotdeauna spectaculoase: Mențiune și Premiu Special la faza națională a Concursului Interdisciplinar Cultură și Spiritualitate Românească în 2023, respectiv 2024, Premiul Special la Concursul Transcurricular Ionel Teodoreanu (Faza Națională) - 2023, La toate aceste faze naționale s-a calificat în urma locului obținut la etapa județeană: locul I sau II. A obținut premii la orice olimpiadă a participat, indiferent că a fost olimpiada de limba și literatura română, de lectură, de istorie sau de geografie.

Individual Minicadeți (12-13 ani), Locul 2 – proba Kata Team Minicadeți, Locul 3 – proba Sanbon Kumite Minicadeți
Cupa Națională de Karate SKDUN 2023: Locul 1 – proba Kata Duo, Locul 2 – proba Ippon Kumite echipe, Locul 1 – proba Ippon individual, Locul 1 – Proba Kata Duo Mix
Cupa Mondială de Karate SKDUN 2024 - Belgrad (Serbia): Locul 3 – proba Kata Duo Team
și lista poate continua...

Reporter: Care a fost, pentru tine, cel mai important premiu obținut?

Clara: Cel mai mult mi-ar plăcea să spun că nu l-am obținut încă.

Reporter: Ce simți când te afli în competiții? Ce te motivează și ce te determină să ieși premiul cel mare?

Clara: Sunt mulți factori care mă motivează și care îmi dau putere. Dacă vorbim de karate, pot spune că iubesc să fiu parte din echipă. Chiar dacă nu sunt de multă vreme, au știut cu toții să mă facă să mă simt bine, să mă simt iubită și „parte din familie”. De asemenea, mă motivează prezența prietenilor mei, care își șoptesc: „Uite, acolo concurează Clara, hai până la ea!”. Și atunci când rămân fără speranță, sau mă întreb pentru ce fac toate astea, îmi aduc aminte de fetița mică și însuflețită, care a luat în mână mănușile (și stiloul!), s-a gândit- ce ciudat- că acestea arată mai bine decât rujul sau rimelul, și nu s-a mai uitat înapoi. Și, cumva, fac toate acestea și pentru ea.

Reporter: Cum e să urci pe podium, reprezentându-ți țara la nivel internațional?

Clara: Să urci pe podium în sine nu este greu. Oricine poate să urce pe podium. Dar amalgamul de emoții și de trăiri care au stat înaintea podiumului sunt imposibil de redat în cuvinte; la fel ca momentul în care imnul României se înalță peste sala de concurs.

Reporter: Cum îți imaginezi că va evolua cariera ta pe măsură ce vei continua să participi în aceste activități?

Clara: Îmi imaginez că voi deveni o persoană mai matură, mai plină de compasiune și de curaj, iar ceilalți vor avea încredere în mine.

Reporter: Să ne imaginăm că întâlnești peștișorul de aur

din poveste: care ar fi cele trei dorințe pe care ai vrea să ți le îndeplinească?

Clara: Prima: să public o carte. A doua, să îmi păstrez toți prietenii pe care îi am în acest moment, chiar și după ce vom termina școala și va pleca fiecare pe drumul lui. A treia: să devin mai bună la scris, la gramatică și la karate.

Reporter: Unde te vezi peste 5 ani și ce ți-ar plăcea să devii când vei fi mare?

Clara: Mă văd publicând o carte. Asta în primul rând, fiindcă este un vis care

împlinește

deja ani-lumină. Cât despre ce mi-ar plăcea să devin când o să fiu mare, este o întrebare foarte grea. Când eram mică, îmi doream, aiurea, să devin căpitan de vas, să mă plimb peste tot prin lume, să stau la soare și să descopăr chestii fantastice. Uneori încă mai visez la asta. Mă gândeam la un moment dat să fiu doctor de gramatică, și să am grijă ca toată lumea să se exprime corect, dar cred că mi s-ar potrivi ceva mult, mult mai rebel. Mi-aș dori să fiu scriitoare, dar se spune că din artă și din iubire nu se fac bani. Ceea ce știu sigur este că voi continua să scriu, să concurez și să călătoresc.

Reporter: Și acum să revenim la școală. Imaginează-ți ca esti profesor pentru o zi! Care este disciplina pe care ți-ai dori să o predai elevilor? De ce?

Clara: Mi-ar plăcea să predau română - fiindcă este materia pe care o iubesc cel mai tare, iar alt motiv nici nu cred că mi-ar trebui.

Reporter: Ce îți place cel mai mult la Școala 178? Și dacă ai putea, ce ai schimba la aceasta?

Clara: Cel mai mult îmi place colectivul în care am ajuns, și faptul că în clasa mea, 7A, suntem cu toții ca o familie - ca „frații și surorile”, și fiecare este acceptat și prețuit cu calitățile și defectele lui.

Să fiu sinceră, nu am nicio schimbare în minte. Dacă aș fi fost întrebată acum un an, aș fi spus că îmi doresc un club de literatură, dar, grație doamnei profesoare de română, dorința aceasta s-a împlinit fără să spun eu nimic.

Reporter: Ce sfat le-ai da copiilor din Școala 178?

Clara: Dragilor, prețuiți timpul împreună cu colegii și profesorii, fiți prieteni și bucurați-vă unul de celălalt cât mai mult, fără măsură, râdeți la glumele voastre interne și păstrați-vă inocența!

Reporter: Mulțumesc mult pentru timpul acordat și, în numele Școlii Gimnaziale Nr. 178, îți urez mult succes pe viitor!

Clara: Și eu vă mulțumesc pentru ocazia oferită! Mulțumesc tuturor, doamnei diriginte, doamnei de română și tuturor profesorilor, prietenilor și colegilor mei. Dragilor, sunteți cea mai frumoasă parte din mine!

Interviu realizat de **Emma Popa** și **Natalia Popa**, Clasa a VII-a A

*Mult succes,
Clara!*

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Poezia anotimpurilor: iarna

De vorbă cu iarna de Ion Minulescu

M-am întâlnit cu Iarna la
Predeal...
Era-mbrăcată ca și-acum un an,
Cu aceeași albă rochie de bal,
Păstrată vara sus, pe Caraiman...

Călătoream spre țara unde cresc
Smochine, portocale și lămâi...
Eram într-un compartiment de
clasa I,
Cu geamul mat, pietrificat de
ger,
Și canapeaua roșie de pluș,
Sub care fredona-n calorifer,
Sensibil ca o coardă sub arcuș,
Un vag susur de samovar
rusesc...

Și-am coborât în gară, pe peron,
Să schimb cu Iarna câteva
cuvinte.

Venea din Nord,
Venea din Rosmersholm -
Din patria lui Ibsen și Björnson,
De-acolo unde, -n loc de soare
Și căldură,
Înfrigații cer... Literatură...
Și m-a convins c-acolo-i mult
mai bine
Decât în țara unde cresc
smochine,
Curmale, portocale și lămâi,
Și din compartimentul meu de
clasa I
M-am coborât ca un copil
cuminte
Și m-am întors cu Iarna-n
București...

O! Tu, sfătuitoarea mea de azi-
nainte,
Ce mare ești,
Ce bună ești,
Ce caldă ești!...

Fulgul de zăpadă de Nichita Stănescu

Iarna ninge cu ochi mari
Peste codri seculari
Când coboară lin și mândru
Cu argint lucind pământul.
Fulgul de zăpadă este
Ochiul apei din poveste,
Ce se vede uneori
Când coboară lin din nori.
Fulgul de zăpadă știe
Că el este o bucurie.
Iarna, când cu ochii mari
Ninge-n codri seculari.

Iarna blajină de Tudor Arghezi

Iarna blajină
A intrat în voi, întâi, ca o lumină
Preacinstită, pomule,
Preagingașe, omule.

A rămas de astă-vară
Luna-n crengile de ceară.
Pomule mic,
Ce torci tu, borangic?

Buruienile sunt îmbrăcate
Și încălțate
Cu târlaci
De panglici.

În streășinile mele
Vrăbiile au adus perini și saltele.
Pisica bătrână
Și-a pus ciorapii de lână,
Și torcând pe neștiute
Din carâmbi și căpute
S-a-mbrăcat cu tricou
Cenușiu și nou.

Toată lumea se joacă
De-a un fir de promoroacă,
De-a țandăra, de-a cremene,
Vrând să fie-asemenea.

Floarea nu mai vrea să dea
Și s-a făcut nuia.
Apa face minuni
Și soiuri de minciuni.
La jghiaburi, burlane și ciuturi:
Vergele, mărgelile și ciucuri.
Melcul urduros
S-a făcut somnuros:
Dintr-un fel de pământel,
Pe care-l știe numai el,
Și cu un fel de meșteșug,
Și-a făcut un fel de belciug
Sfredelit, găurit, învârtit -
Și s-a zidit
Pe un an
Într-un fel de pantof, dintr-un fel de
porțelan. (...)

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

De la colegii noștri talentați

Ninsoare de Clara Pandrea Clasa a VII-a A

A nins peste inima mea
Visele mi-au înghețat
Într-un joc cu flori de nea.
Mult m-am mai jucat,
Cu visuri, flori și primăveri,
Dar acum s-a terminat.
A ținut până ieri.
Azi a venit Crăciunul
Și în suflete Ajunul
Unei mici speranțe, al unei bucurii
Căci bucuria în suflet dezgheață
Atâtea stinse făclii
Și atâtea flori de gheață.
Să ardă visuri neîncetat,
Și înghețul să fie uitat
Și din inimi alungat.
Să lăsați dragostea să ardă cu scânteii
Crăciun fermecat!
Bucurie, dragii mei!

Visez de Clara Pandrea Clasa a VII-a A

Visez la un tărâm în care
Niciun vis nu moare.
Nu e nici zăpușeală, nici răcoare,
Unde se simte roua dimineții
Și bucuria vieții.
Unde niciun suflet nu piere,
Și curge, în râuri, miere.
Unde speranța apare albă din lună
Și niciun vis nu poate să apună.
Și știu că acolo nu trăiesc,
Dar încerc să-mi făuresc
Singură această lume,
Iar, de nu reușesc,
Să mă iertați,
Dar ceva îmi spune
Că, de vreau schimbări în bine,
Trebuie să dau primul exemplu prin mine.

Stele de Clara Pandrea Clasa a VII-a A

Sunt și eu o stea mai mică,
Să răsară îi e frică.
Aș putea în vânt să zbor,
Să fiu strălucirea tuturor,
Care se ghidează după stele,
Pe bolta poeziei mele.
Aș putea să îi îndrum,
Pe călătorii dintre versuri,
Pe drumul cel bun,
Către multe universuri.
Aș putea să îi învăț
Să ia aminte,
Ca în viață să nu fugă de cuvinte.
Fiindcă acestea creează,
Strălucesc și-armonizează,
Ele te transformă în stea,
Și îți arată direcția către inima ta.

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Cioburi de amintiri

de Petra Ene

Clasa a VII-a A

Vorbeam cu o colegă și o expresie pe care ea a rostit-o – doar o expresie! – m-a transpus în urmă cu vreo câțiva ani, pe când și eu o foloseam. Mi-am dat seama că au trecut chiar șase ani de atunci. Și mi-am dat seama că niște amintiri ce sunt atât de familiare sunt, totuși, atât de departe și asta m-a făcut să mă simt ca și cum îmbătrânisem câteva decenii.

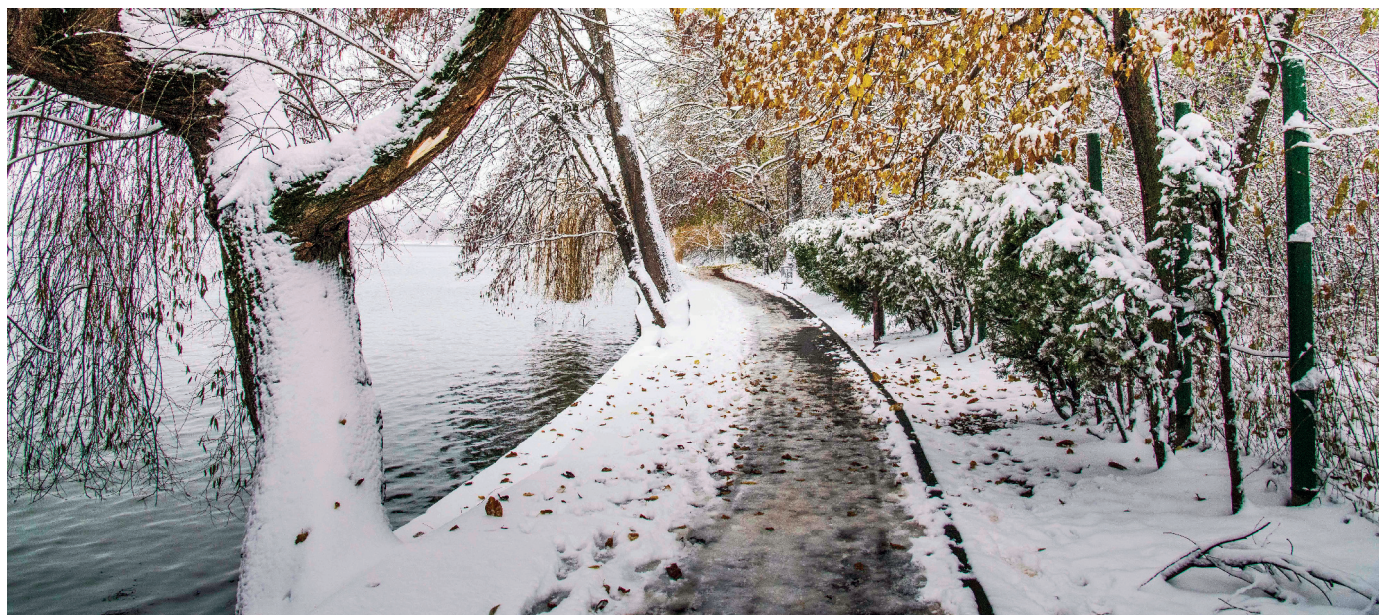
Pe moment, nu puteam accepta că toate experiențele mele de acum cinci, șase ani au rămas în urmă, iar eu am putut, cumva, să continui fără ele. Totuși, țin atât de bine minte plimbările pe malul Herăstrăului, îmi amintesc crâmpielele de lumină care se strecurau printre frunzele copacilor din parcul copilăriei mele, încă știu cum mergeam printre rafturile bibliotecii, și îmi păreau mai degrabă ca niște zgârie-nori, iar dacă ar trebui să mă plimb legată la ochi pe străzile cartierului în care locuiam atunci, aș ști fiecare stradă și fiecare alee, deși n-am mai fost de ani pe acolo.

Mă gândesc la viața mea ca la un oraș, în care fiecare an este o stradă. La cei opt ani pe care îi aveam atunci, strada mea ar fi fost una micuță, cu un sigur sens, copacii arcuindu-se peste ea ca o boltă, cu un parc intim, cu blocuri vechi și înalte, cu spații verzi. Poate că nu ar fi cea mai impresionantă stradă din

orașul meu, sau cea care te invită să te plimbi pe ea printr-o frumusețe deosebită, dar cu siguranță aș pune-o undeva aproape de inima orașului, poate ca o stradă liniștită, lângă un bulevard agitat, care mereu forfotește.

Cât despre alte fragmente din copilăria mea, următorii ani au fost marcați de pandemie și carantină, care, bănuiesc eu, au făcut ca timpul să se scurgă și mai rapid, deci, strada mea de atunci s-ar afla mai degrabă într-un sat izolat decât într-un oraș viu. Orașul meu rămâne, încă, la statut de orașel, de-abia are treisprezece străzi, iar în scurt timp va fi construită și cea de-a paisprezecea.

Anii de dinainte, oricât aș vrea să-i mai știu, i-am rătăcit în cotloane ale minții mele, și nici că le-am mai găsit. Cu cât mergi mai mult în trecut, amintirile devin niște colaje, din ce știi tu, din ce ți-au zis alții, din emoții texturate și din frânturi colorate ale trecutului. Cioburile amintirilor pe care am reușit să le culeg din primii mei ani nu formează, încă, o vază, și vor mai trece câțiva până voi găsi toate părțile, o voi reconstrui, ca un mozaic, și voi pune apă și flori în ea.

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Familia fericită

de Cristina Trandafir

Clasa a VI-a C

Cine nu visează să aibă o familie fericită? Noi, copiii, avem un rol important în cadrul familiei noastre și opiniile noastre ar trebui să fie auzite de oamenii mari. Orice problemă se poate discuta în familie, cu calm, cu argumente pro și contra. Când avem de luat o decizie importantă, hotărâm împreună ce e mai bine pentru toți.

Uneori, cuvintele nu exprimă dorințele noastre, durerea ascunsă în suflet, întrebările ce nu pot fi rostite fără să nască alte întrebări.

Cu cât petrecem mai mult timp împreună (în excursii, vacanțe, sărbători, seara în jurul mesei), ne cunoaștem mai bine, vorbim deschis și ne înțelegem dorințele, tristețile sau bucuriile. Nu suntem la fel și asta ne face interesanți, fiecare cu calitățile și defectele lui. Dacă reușim să fim empatici, să ne punem în locul celuilalt, atmosfera din familie va fi caldă și senină. O familie fericită se bazează pe adevăr, pe respectarea promisiunilor și pe iubire necondiționată.

Copiii nu trebuie să aștepte o ocazie specială pentru a le arăta părinților cât de mult îi iubesc, îi respectă și îi apreciază. Un gest mic, spontan, venit din suflet, rămâne în memoria persoanei iubite pentru totdeauna. În relațiile de familie, cuvintele pot fi uneori insuficiente sau sărace pentru a transmite adâncimea sentimentelor.

Nu-i lăsa pe cei dragi să aștepte sau să spere ori să ceară o dragoste care li se cuvine. Doar părinții dăruți de Dumnezeu sunt adevărații prieteni ai copiilor lor. Luptați pentru fericirea familiei voastre prin fapte și cuvinte. Nu e ușor, dar merită tot efortul!

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Dulce amintire

de Camelia Stoenescu

Clasa a VI-a C

Era o zi de primăvară... Soarele de-abia răsărise deasupra lumii ce aştepta să fie încălzită. Sunetul plăcut al râului din apropiere o încânta pe fetiţa cu păr auriu ce ieşea să se bucure de fiecare dimineaţă.

Chipul palid i se oglindea în micile valuri ce purtau cu ele fiecare emoţie a copilei: tristeţea ei din zilele noroase şi veselia din momentele în care se întâlnea cu natura. Astăzi, în poieniţa în care se juca apăru un musafir viu colorat. Un fluture se învârtea în jurul ei până când găsi cel mai potrivit loc de odihnă: se aşeză uşor pe nasul mic al fetiţei. Ea îl cercetă cu privirea uluită până când fluturele şi-a luat din nou zborul. Fetiţa îl urmări cât de mult putu, însă fluturele se înălţă tot mai sus, iar fata îi pierdu urma. Abia atunci copila şi-a dat seama că se îndepărtase de casă, de poiană şi de râul răsunător, iar acum se afla în pădurea în care fusese o singură dată împreună cu mama ei.

Printre copacii deşi, fata abia mai zărea intrarea în pădure. Nu se temea, locuia în apropiere aşa că se simţea sigură pe sine, nu are cum să se rătăcească. De obicei nu mergea mai departe de poieniţa întinsă ce o bucura pe fată cu florile parfumate şi îi oferea un loc de odihnă, în iarba fină. Clipele petrecute în pădure treceau pe nesimţite aşa că ea nici nu-şi dăduse seama că dimineaţa era pe sfârşite, iar mama sa probabil că o căuta. Avea o dorinţă de a explora locul acesta nou, voia să ajungă departe, să înlăture obişnuitul, să schimbe ceva; să cunoască lumea. Era încântată de sunetul păsărilor pe care îl asocia cu cel al râului, însă pădurea avea încă multe taine pe care avea să i le descopere.

Un zgomot puternic o alarmă pe fată. Apoi un geamăt ciudat o trezi din gândurile inocente. Un instinct puternic o făcu să se îndrepte spre un colţ întunecat al pădurii. Continuă să înainteze cu convingerea că era aproape să descopere ceva sau pe cineva. O creatură captivantă pentru fată i se înfăţişa înainte: printr-un tufiş putea zări un trup mlădios, dar slăbit. Era un pui rănit, de căprioară. Acum pădurea era şi mai interesantă. Îşi aşeză uşor palma caldă peste rana căprioarei, sperând să-i aline durerea. Era convinsă că puiul o poate auzi, şi că-i poate grai şi el, aşa că-i şopti la ureche: "Eu sunt Elisa, nu-ţi face griji, te voi ajuta." Ziua trecea, însă fata nu dorea să lase

puiul de căprioară singur. Luă câteva din bogăţiile pădurii, fire de iarbă, flori şi frunze şi i le puse pe rană drept bandaj. Ea petrecu tot timpul până seara alături de mica vieţuitoare îndrăgită. După o vreme, aceasta auzi vocea îngrijorată a mamei sale care o căuta. În cele din urmă, cele două s-au întâlnit, iar fata îi povesti mamei despre puiul de căprioară pe care l-a găsit. La insistenţele fiicei sale, mama acceptă să-l ducă acasă.

Pentru fată, căprioara era un nou suflet pe care-l găzduia casa lor. Pentru o vreme, ele au avut grijă de micul pui, până când acesta s-a făcut bine. Copila îl îndrăgea şi se ataşa tot mai mult de el. Acum împărtăşeau fiecare dimineaţă. Se bucura, alături de căprioară, de razele blânde ale soarelui, ascultau împreună sunetul râului, se jucau în poieniţă şi urmăreau traseul fluturilor ce parcă împrăştiau culoarea lor vie peste tot, adăugând naturii încă un strop de primăvară. Cu timpul, căprioara se vindecase şi părea gata să se întoarcă în inima pădurii. Mama fetei o anunţase deja că mica fiinţă se descurca singură de acum, însă copila nu dorea să creadă că va veni timpul ca puiul să plece.

Într-o dimineaţă, Elisa era pregătită să-şi înceapă jocul cu căprioara, însă nu o găsi. În timp ce o căuta, o zări la marginea poieniţei privind intrarea în pădure. Copila îi înţelese dorinţa de a se îndepărta, era timpul ca puiul de căprioară să pătrundă într-o nouă lume, să descopere locuri noi, să nu mai fie mică. La fel se simţise şi fata, când se aventurase în pădure. Nu dură mult, şi printr-un salt căprioara o porni pe drumul ei. Copila o privi îndepărtându-se din ce în ce mai mult, până când trupul ei se făcu nevăzut, iar pe chipul palid al fetei alunecă o lacrimă fierbinte. „Se va întoarce”, îi şopti blând mama, care urmărise totul. Însă, fata nu mai credea, era mare acum. Ştia că acum fiinţa mult îndrăgită era departe, pe calea potrivită, pe care cândva avea şi ea să o urmeze.

Şi simţea că nu avea să-şi revadă micul prieten prea curând. Cu şoaptele mamei în gând îşi spuse că într-o zi şi ea se va întoarce, va pătrunde din nou în lumea în care animalele o pot auzi şi îi pot grai, în care totul este posibil. Dar până atunci, se va îndrepta spre locuri noi, purtând dulcea amintire în suflet...

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Pe aripi de vis

de Camelia Stoenescu

Clasa a VI-a C

Ca dintr-un basm mi se arată
Şi mă poartă departe, departe
În lumea din care a venit –
Un loc aparte.
Drumul pare aşa de lung!
Însă totul mă surprinde, când ajung!
Un tărâm plin de copii: de joc şi de joacă.
Zăresc un trup plăpând, ca o fetiţă aranjată,
Îmbrăcată în rochiţă catifelată.
Este păpuşa mea –
Doar mă însoţeşte mereu, aşa vrea ea.
Totul în jur străluceşte,
Mă învăluie o bucurie
Dulcea copilărie
Ea mă ia în zbor
Şi mă duce şi mai departe

Pentru o clipă
Mă simt diferită
Înaintez pe o stradă
Pe care mi-o creez singură
Un paradis; un loc în care frumosul
devine etern, iar imposibilul, posibil.
Credeam că nu se va mai sfârşi...
Deodată, parcă nu mai pot să înaintez
Parcă nu mai pot să pătrund în basm, să-mi
imaginez.
Pe trunchiul unui copac
Apare un ceas.
Să fi fost, oare, tot timpul acolo?
Şi eu nu l-am văzut?!
Acele încep a se învârti
Repede, repede şi tot mai repede.

Once upon a time

În locuri noi şi nevizitate.
Am impresia că mă contopesc
cu cărarea de aur pe care o străbat până la sfârşit.
Acolo, zăresc o vietate,
O fiinţă delicată şi misterioasă.
Mă cufund în gândurile mele
Şi doar pentru o clipă de neatenţie
Căci aşa-i copilăria
Îţi rezervă un şir nesfârşit parcă, de taine,
Mă transform în fiinţa mică de la capătul cărării
Acum sunt un boboc de floare.
Privesc totul cu alţi ochi
De aici de jos
Locurile în care am fost, lumea mare.
Nu pot să mă deschid
Decât când îmi soseşte vremea.
Nu ştiu ce se va întâmpla,
Poate că totul va reîncepe...
Mi se deschide prima petală
Apoi, pe rând, şi celelalte
Acum devin o adevărată floare.
Mă înalţ în aer şi încep
să plutesc ca pe aripi de vis.

Timpul trece...
Mă ţin strâns de mâna păpuşii,
Dar este timpul să mă trezesc din reverie,
Aşa că mă despart de un prieten drag,
de rochiţa catifelată...
O las să plece...
Însă cel ce mă urmăreşte
Este ceasul ce timpul vesteşte.
Acum, merg pe Strada Amintirilor
Mă zăresc în lumea de basm,
Loc al emoţiilor
Văd fiecare clipă trăită
prinzând o mică strălucire
Ce apoi dispare.
Continui să merg până la capătul străzii,
Iar acolo mi se înfăţişează
totul ca într-un tablou al vieţii
Ce se transformă într-un
talisman pe care îl iau cu mine
Şi pe urmă trec prin portalul lui „*A fost odată...*”
Ajung în altă lume a cărei feerie mă învăluie toată
Şi nu aud decât sunetul inimii mele
Ce ştie că sufletul va rămâne mereu copil...

MY ENGLISH PAGES

A Christmas Carol

A Christmas Carol by Charles Dickens is a Christmas story about a grumpy man named Scrooge who learns to be kind after meeting three ghosts on Christmas Eve. My favorite part is when Scrooge wakes up on Christmas morning, excited to be alive and ready to change his (very grumpy) ways.

It's such a heartwarming moment when he realizes that he can still make things right. Scrooge goes from being the king of humbugs to the holliest AND jolliest person in town, and it's a reminder that it's never too late to turn over a new leaf!

„A Christmas Carol” byography by
Marinescu Todor V C

Charles Dickens was a famous English writer in the 19th century. He was born on February 7, 1812, in Portsmouth, England. His family was poor, and when he was 12, his father went to prison because he owed money. Young Charles had to work in a factory, which was a very difficult time for him.

Later, he became a journalist and started writing novels. His books often showed the hard lives of poor people. Some of his most famous books are Oliver Twist, A Christmas Carol, and Great Expectations. His stories had strong characters and exciting plots, and he often used humor.

Dickens became very popular during his lifetime, and people loved his books. He also gave public readings of his stories. He died on June 9, 1870, in England. Today, his books are still read all over the world, and he is remembered as one of the greatest writers in history

„Charles Dickens” byography by
Tudor Nițe V C

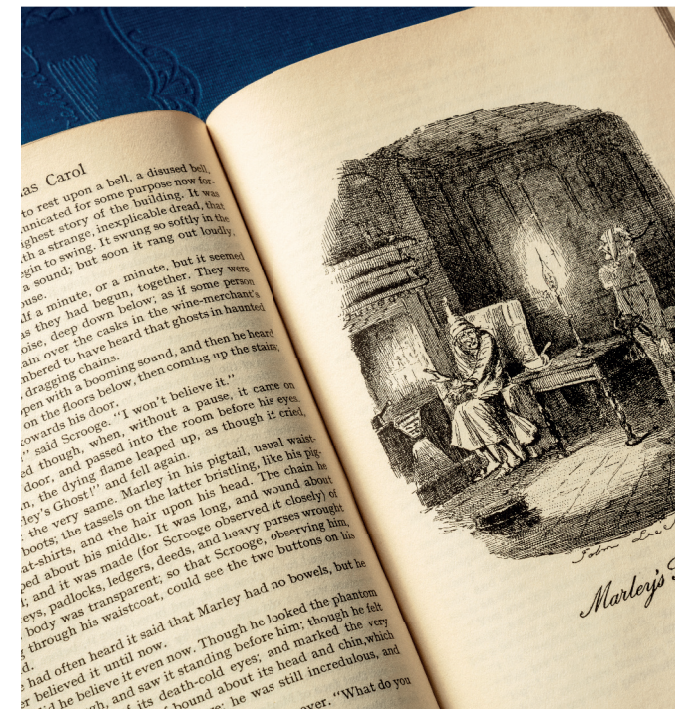

Ebenezer Scrooge is the main character of Charles Dicken's novella called "A Christmas carol". At the beginning of the story he is presented as a cold hearted greedy and selfish old man who only cares about wealth. He has no friends and doesn't like his family. Scrooge is known for his lack of empathy toward the poor and his employees .

But when the ghosts of Christmas Past, Present, and Yet to Come, Scrooge goes through a serious transformation. These outside the laws of nature experiences help him understand the importance of kindness and generosity .

By the end of the story he learned to embrace the spirit of Christmas and improve the lives around him.

„Ebenezer Scrooge”
byography by
Sârbu Andreea V C

Charles Dickens was a famous English writer in the 19th century. He was born on February 7, 1812, in Portsmouth, England. His family was poor, and when he was 12, his father went to prison because he owed money. Young Charles had to work in a factory, which was a very difficult time for him.

Later, he became a journalist and started writing novels. His books often showed the hard lives of poor people. Some of his most famous books are Oliver Twist, A Christmas Carol, and Great Expectations. His stories had strong characters and exciting plots, and he often used humor.

Dickens became very popular during his lifetime, and people loved his books. He also gave public readings of his stories. He died on June 9, 1870, in England. Today, his books are still read all over the world, and he is remembered as one of the greatest writers in history

„Charles Dickens” byography by
Tudor Nițe V C

UNE RÉGION

Île-de-France

On ne peut jamais parler d'Île-de-France en oubliant Versailles. Ce château a été d'abord un simple rendez-vous de chasse, mais Louis XIV – le „Roi-Soleil” – a fait construire cette résidence royale. Les travaux du château ont été conduits par l'architecte Le Vau, tandis que ceux des jardins ont été menés par LeNôtre. Le chantier a duré presque cinquante ans, pratiquement tout au long du règne de Louis XIV, pour réaliser „le plus beau château du monde”, mais aussi le centre politique et le quartier général de la Cour Royale. En 1682, le roi s'installe, entouré de sa Cour, au château de Versailles, le meilleur symbole de son pouvoir et de son influence en Europe. Offrant suffisamment d'espaces pour loger les courtisans, le Château et ses dépendances deviennent le symbole de cette noblesse prête à tout pour loger près du roi. Le nombre des domestiques qui travaillaient ici montait à peu près de 35.000. Sous l'œil du souverain, les nobles ne complotent plus; ils résident soit aux armées, soit à la Cour, attentifs à plaire et à servir. Intimidant, majestueux, renseigné sur tout par ses espions, le roi contrôle tout. Le monarque habite dans le corps central du Château, au premier étage, où trois appartements lui sont réservés. Il impose à la Cour l'étiquette, des règles de préséance auxquelles doit se soumettre la noblesse. Charmant, intelligent; d'une belle dignité, le roi était reconnu aussi pour sa courtoisie, étant bien connu qu'il enlevait son chapeau devant toutes les femmes de la Cour, même à la plus humble serveuse.

VERSAILLES

UNE PERSONNALITÉ

Louis le Grand - le Roi-Soleil

Louis XIV – un monarque de droit divin. Surnommé « Louis-Dieudonné » en raison de sa naissance attendue pendant 23 ans, Louis XIV naît en 1638. Il est devenu roi à quatre ans et demi, à la mort de son père – Louis XIII. Le jeune souverain reçoit de sa mère, Anne d'Autriche, et du cardinal Mazarin, son parrain, une éducation complète. Alors que sa mère assure la régence et que Mazarin s'occupe de son initiation politique, arrive le temps de la Fronde, une rébellion de la foule qui envahit le palais, cherche le roi jusqu'à son lit, puis s'en va et laisse le roi-enfant marqué d'une humiliation qu'il n'oubliera jamais et s'en vengera plus tard. C'est la raison pour laquelle il réunit et surveille tous les nobles à Versailles.

Le règne de Louis XIV reste marqué par l'image d'un roi absolu et d'un État puissant, donnant à cette période le nom du « Grand Siècle ». Investi très jeune dans ses fonctions, le Roi-Soleil incarne les principes de l'absolutisme. En 1661 il décide de gouverner son royaume „par lui-même”. Louis XIV dirige un État centralisé et absolutiste qu'il a bâti autour de sa personne. Monarque de droit divin, le roi est le lieutenant de Dieu sur terre; il n'a rendre compte qu'à Dieu. Le roi aime les arts: la musique (il joue de la guitare), la danse (il se distingue dans les ballets conçus par lui-même) la comédie ou encore l'équitation, étant un parfait cavalier. Il aime la chasse, la promenade, l'escrime, les spectacles, les jeux de société et en particulier le billard. Il s'entoure avec discernement des meilleurs artistes de l'époque, dont Molière, Lully ou Racine. Au château de Versailles, il fait jouer leurs comédies, opéras, tragédies et organise de brillantes fêtes.

Affaibli par les 72 années de règne, Louis XIV meurt le 1er septembre 1715. Il est inhumé à la basilique Saint-Denis et lègue le trône à son arrière-petit-fils Louis XV, alors âgé de 5 ans. Il reste l'homme du « Grand Siècle », symbole des fastes de Versailles et du rayonnement de la France.

„L'état c'est moi!”

LE ROI-SOLEIL

SPORT

Campioni în școală

Ministerul Educației a aprobat Programul Național „Campion în școală” pentru a antrena în competiții școlare și cei mai mici sportivi.

În cadrul acestui program s-a desfășurat, în luna noiembrie, faza pe școală la disciplina gimnastică artistică, unde s-au prezentat 20 de fete de la clasele I-IV, un număr surprinzător de mare, și 5 eleve de gimnaziu.

Ele au avut de executat un exercițiu la sol cu șase elemente impuse la primar (cumpăna pe un picior, semisfoară, stând pe omoplați, rostogolire înainte din ghemuit în ghemuit, rostogolire înapoi din ghemuit în ghemuit, podul de jos) și 8 elemente impuse la gimnaziu (cumpăna lateral, podul de sus, stând pe mâini, semisfoara, rostogolire înainte din ghemuit în

ghemuit, rostogolire înainte din ghemuit în depărtat, rostogolire înapoi din ghemuit în depărtat, răsturnare laterală), la care s-au descurcat foarte bine.

Elevele care s-au remarcat în mod special, prin eleganța execuției și acuratețea elementelor au fost: **Georgescu Ileana** și **Diaconu Aylin** din clasa a II-a D, **Bădilă Darya** și **Petrea Elisa** - clasa a II-a A, **Iosif Amalia** și **Petcu Amalia** - clasa a II-a C, **Drăgan Maria** - clasa a VII-a B și **Ștefan Livia**, clasa a VIII-a A.

Le felicităm și le dorim succes în competițiile viitoare!

Daria Maria Dumitriu, clasa a VI-a B

SPORTUL MINȚII

Șahul

la **OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR: ȘAH** - 14.02.2025

Locul II pe minicipiu – cu frații Sava Natalia-Maria, clasa a V-a C și Sava Robert, clasa a VIII-a A.

Ziua concursului de șah a fost una foarte specială pentru mine. De dimineață, când am ajuns la locul competiției, am fost întâmpinată de colegii mei, care mi-au urat succes. Erau mulți participanți, toți emoționați, care doreau să joace cât mai bine. M-am simțit puțin nerăbdătoare, dar și entuziasmată să câștig unul dintre cele trei premii.

Pentru a mă pregăti cât mai bine, am folosit timpul dinaintea începerii concursului ca să mă antrenez. Am repetat câteva strategii și am încercat să mă concentrez, gândindu-mă la mișcările pe care le-aș putea face în timpul partidelor. Știam că mă așteaptă adversari puternici, dar eram hotărâtă să dau tot ce am mai bun.

Când competiția a început, emoțiile au devenit și mai puternice. Am jucat mai multe runde și fiecare meci a fost o provocare. Am câștigat majoritatea partidelor și am reușit să ajung în finală. Acolo, adversara mea a fost chiar prietena mea cea mai bună. Știam că va fi un meci greu, pentru că ne antrenaserăm împreună de multe ori și cunoșteam stilul ei de joc.

Finala a fost foarte intensă. Am analizat fiecare mutare cu atenție și am încercat să găsesc cea mai bună strategie. Totuși, la un moment dat, ea a făcut o mutare surprinzătoare care a pus-o în inferioritate. Eram câștigătoare, doar cu o secundă pe ceas, dar, din panică, i-am oferit remiză și ea a acceptat. Astfel, ea a câștigat locul 1, iar eu am obținut locul 2.

La început, am simțit un pic de tristețe că nu am reușit să câștig, dar în același timp eram mândră de parcursul și de progresul meu. Prietena mea a meritat victoria, iar eu m-am bucurat pentru ea. Mi-am dat seama că locul 2 este o realizare importantă și că fiecare competiție este o oportunitate de a învăța și de a deveni mai bună.

Această experiență m-a motivat să continui să mă antrenez și să nu renunț. Data viitoare, voi încerca să fiu și mai bine pregătită. Cel mai important lucru este că am avut parte de o experiență frumoasă și am împărțit acest moment cu prietena mea.”

Natalia-Maria Sava,
Clasa a V-a C

PRIETENIA

la 13 ani

La 13 ani, prietenia înseamnă râsete fără motiv, secrete împărtășite în șoaptă și promisiuni că vom fi mereu acolo unii pentru alții. E despre mesaje trimise noaptea târziu, despre glume pe care doar noi le înțelegem și despre sprijin atunci când lumea pare complicată. Prietenii adevărați nu sunt doar oameni alături de care petrecem timpul, ci cei care ne cunosc cu adevărat și rămân lângă noi, indiferent de toate schimbările prin care trecem. La 13 ani, prietenia e simplă, sinceră și de neuitat.

Andrei Ivan, 7 A

Pentru mine, prietenia înseamnă încredere. Înseamnă să nu ai teama că un secret ar putea ajunge la altcineva. Înseamnă să îi poți spune orice unei persoane, fără frica de a fi judecat sau criticat. Un exemplu ar fi gusturile în muzică. În prezent, este foarte greu să găsești persoane care nu te judecă pentru ce ascuți. Altul ar fi atunci când persoana respectivă îți ia apărarea când ești acuzat pe nedrept. Prietenia este diferită pentru toată lumea, dar pentru mine sunt persoanele care îți fac viața specială și te acceptă așa cum ești.

Antonia Cherciu, 6 C

Prietenia constă în momente speciale petrecute împreună, încrederea de a-i spune prietenului tău lucruri care te apasă și pe care nu le-ai spune oricui. Ceea ce mă face să simt că am o prietenie adevărată este atunci când simt să spun ceva unei singure persoane, singura care m-ar înțelege și nu m-ar critica sau judeca pentru ce am spus.

Amira Seifeddine, 6 C

Pentru mine, prietenia înseamnă să îți ajuti prietenul la nevoie. Să îl înveselești când este supărat, să îi legătura cu el tot timpul, mai ales când are nevoie de cineva.

Nicholas Gavrilă, 6 B

Într-o prietenie, trebuie să fii aproape de prietenul tău și să îl ajuti la orice nevoie cu ce poți tu să ajuti.

Andrei-Daniel Roman, 6 B

Prietenia este adevărată atunci când două persoane se înțeleg foarte bine și se pot ajuta reciproc. Prietenii sunt greu de întreținut, dar, cu eforturi, se poate crea o relație îndelungată și frumoasă.

Teodora Chiriac, 6 B

Prietenia nu înseamnă doar o persoană care stă cu mine și vorbim în fiecare zi. Pentru mine, înseamnă siguranță, încrederea și îngrijirea pe care mi-o dăruiește cineva.

David Voicu, 6 B

Să ai un prieten adevărat înseamnă să ai o persoană pe care te poți baza oricând, o persoană care să te ridice când cazii, care să fie sinceră și să te susțină în tot ceea ce faci. Un prieten seamănă cu tine la comportament și, chiar dacă nu împărtășești aceleași obiceiuri, nu te judecă. Să găsești un prieten adevărat nu e ușor, iar uneori poți fi trădat de cei în care aveai cea mai mare încredere. Un prieten bun este o adevărată comoară, la fel ca o scoică rară într-un morman de pietre.

Cristina Trandafir, 6 C

PRIETENIA

la 14 ani

Prietenia este ca un mugure delicat. Are nevoie de atenție și de timp pentru a înflori cu adevărat. Cu cât îl îngrijim mai bine, cu atât devine mai puternic și mai frumos, dezvăluindu-și toate culorile și frumusețea. La 14 ani, prietenia păstrează un jurnal etern în care ne scriem toate secretele, toate momente speciale, și pe care îl ascundem adânc în inima noastră.

Carolina Haraga, 7 A

Prietenii adevărate se găsesc foarte greu. Încep între adolescenți care au aceleași preocupări, hobby-uri sau poate doar același drum spre casă. Treptat însă, simți că poți avea încredere în cel de alături, că poți să îi destăinuie visurile tale, temerile tale, iar atunci când ai o problemă te ascultă și te poate ajuta să iei hotărârea corectă, sau când, după multă muncă, reușești să obții ce ți-ai propus, prietenul adevărat se bucură alături de tine.

Luca-Petru Burciu, 8 A

Prietenia este ca o aventură alături de persoanele apropiate. Poate fi plină de descoperiri neprevăzute unde ajungi să cunoști persoanele într-un mod profund, descoperind și diferențele care ne fac unici. Ca orice aventură, prietenia aduce și provocări, momente mai dificile, dar împreună putem trece peste ele cu ușurință, întărind legături. Prietenia este o experiență în continuă schimbare, unde trăim emoții de neuitat.

Ilinca Mara Sima, 7 A

Prietenia la 14 ani este despre a învăța unul de la altul, despre a crește împreună și despre a face față provocărilor vieții. Prietenii adevărați sunt cei care te înțeleg dincolo de cuvinte și îți oferă curajul de a fi tu însuși.

Anisia Gheorma, 8 A

Prietenia înseamnă să râzi împreună, să plângi împreună și să știi că, indiferent de greutate, cineva îți va fi mereu alături. Un prieten sincer îți spune adevărul chiar și atunci când doare, pentru că își dorește tot ce e mai bun pentru tine.

Francesca Geambașu, 8 A

ANIVERSĂRI CULTURALE

Jane Austen (16 decembrie 1775)

Jane Austen a fost o scriitoare engleză renumită, cunoscută pentru romanele sale care explorează viața clasei mijlocii și a nobilimii rurale din Anglia sfârșitului de secol XVIII și a începutului de secol XIX. Stilul ei distinct se caracterizează prin ironie subtilă, observații sociale precise și o profundă înțelegere a caracterului uman. Născută în Winchester, Anglia, Jane Austen a avut o pasiune pentru literatură încă din copilărie.

De-a lungul vieții, a scris romane care continuă să fie foarte apreciate și astăzi. Primul său roman publicat a fost „Rațiune și simțire” (1811) – în care, după moartea tatălui lor, cele trei surori Dashwood sunt nevoite să se mute din moșia Norland Park, unde au crescut, împreună cu mama lor văduvă. Deoarece proprietatea Norland este moștenită de fiul din prima căsătorie al domnului Dashwood, John, și de fiul acestuia, Harry, cele patru femei trebuie să își găsească o nouă locuință. Oare ce se va întâmpla după aceea?

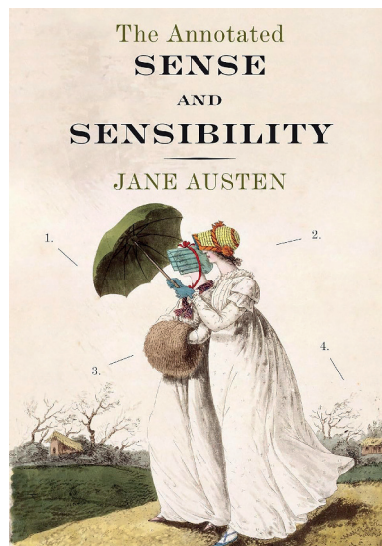
Inițial, romanul a fost publicat anonim, sub pseudonimul „By A Lady” (De către o Doamnă), care apărea pe pagina de titlu în locul numelui real al autoarei, Jane Austen.

Unul dintre cele mai celebre romane ale scriitoarei este „Mândrie și prejudecată”- publicat în 1813 - care explorează contrastul dintre orgoliul de clasă al domnului Darcy și prejudecățile pe care Elizabeth Bennet le are față de el. Acțiunea urmărește familia Bennet, formată din domnul și doamna Bennet și cele cinci fiice ale lor: Jane, Elizabeth (numită și Lizzy sau Eliza), Mary, Catherine (Kitty) și Lydia. Deoarece nu au un fiu care să moștenească proprietatea din Longbourn, Hertfordshire, doamna Bennet este hotărâtă să-și mărite cât mai curând una dintre fiice.

Spulber Bianca,
Clasa a VII-a A.

Jane Austen

ANIVERSĂRI CULTURALE

Ludwig van Beethoven (17 decembrie 1770)

Ludwig van Beethoven a fost compozitor și pianist german, considerat unul dintre cei mai mari și influenți muzicieni din toate timpurile.

Este o figură centrală în tranziția dintre perioada clasică și cea romantică a muzicii occidentale, aducând inovații care au schimbat fundamental direcția muzicii clasice.

Beethoven s-a născut pe 17 decembrie 1770, în Bonn, Germania. A fost introdus în muzică de tatăl său, Johann van Beethoven, care a fost un cântăreț de curte și un profesor exigent. Beethoven a început să compună la o vârstă fragedă și a plecat la Viena în 1792 pentru a studia cu Joseph Haydn. Cariera lui Beethoven a cunoscut un succes rapid, devenind cunoscut ca un virtuoz al pianului și compozitor de excepție. El a lăsat posterității opere nemuritoare, printre care: **9 simfonii, 5 concerte pentru pian și orchestră, un concert pentru vioară și orchestră, 32 sonate pentru pian, 16 cvartete pentru coarde, sonate pentru vioară și pian (mai cunoscută Sonata Kreutzer) și Opera Fidelio.**

Beethoven a început să-și piardă auzul în jurul anului 1798, la vârsta de 28 de ani, iar această pierdere s-a agravat treptat pe măsură ce înainta în vârstă.

În ciuda acestui handicap profund, Beethoven a continuat să compună lucrări muzicale remarcabile.

Importanța lui Beethoven în muzică este semnificativă și din perspectiva transformării rolului compozitorului în societate. Acesta devine, odată cu prezența lui Beethoven, un artist care creează dintr-o necesitate interioară și nu la comandă. Influența sa asupra compozitorilor care l-au urmat a fost enormă. Admirat deschis, de la Franz Schubert, Felix Mendelssohn Bartholdy, R. Schumann, Johannes Brahms, până la Richard Wagner și Arnold Schoenberg, ca întemeietor al unei ere noi în muzică, marele compozitor german este considerat până

astăzi ca o figură cardinală în evoluția muzicii tuturor timpurilor, recunoscut și în limbajul și tehnica muzicii contemporane. Beethoven este revoluționarul întemeietor al unei noi generații de muzicieni și al unei alte atitudini față de creațiile compozitorilor.

Spulber Bianca, Clasa a VII-a A

ANIVERSĂRI CULTURALE

Mihai Eminescu (15 ianuarie 1850)

MIHAI EMINESCU este cea mai importantă figură a literaturii române din secolul al XIX-lea și autorul cu cea mai mare influență asupra creației literare din secolul ce i-a urmat.

O personalitate care a făcut epocă, aceea epocă pe care istoriile literare și manualele o numesc, pe drept cuvânt, a „marilor clasici”.

Puternica înrăurire a poetului, la îndemnul căruia au început să scrie cei doi prieteni ai săi, Slavici și Creangă, a făcut ca literatura română să cunoască, la sfârșit de secol XIX, momentul ei de clasicitate.

Considerat de către cititorii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română, Eminescu a scris cele mai frumoase poezii, ce sunt recitate și astăzi.

Temele preferate de cel supranumit „Poetul național” au fost: natura și iubirea, trecerea timpului, condiția omului de geniu.

În timpul vieții i s-a publicat un singur volum de poezii, sub îngrijirea lui Titu Maiorescu: „Poesii”. Dintre poeziile scrise de Mihai Eminescu:

„Copii eram noi amândoi”,
„Înger de pază”, „Ce-
ți doresc eu ție, dulce
Românie”, „Luceafărul”,
„Crăiasa din povești”,
„La mijloc de codru”,
„La steaua”, „Floare
albastră” ...

„Eminescu este cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc. Ape vor seca în albie și peste locul îngropării sale va răsări pădure sau cetate, și câte o stea va vesteji pe cer în depărtări, până când acest pământ să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeava subțire a altui crin de tărâie parfumurilor sale.” (George Călinescu)

Daria Lazăr, Clasa a VI-a A

Numai poetul

Lumea toată-i trecătoare.
Oamenii se trec și mor
Ca și miile de unde,
Ce un suflet le pătrunde,
Treierând neconținut
Sânul mării infinit.
Numai poetul,
Ca pasări ce zboară
Deasupra valurilor,
Trece peste nemărginirea
timpului :

În ramurile gândului,
În sfintele lunci,
Unde pasări ca el
Se-ntrec în cântări.

ANIVERSĂRI CULTURALE

Ștefan Dimitrescu (18 ianuarie 1886)

Ștefan Dimitrescu a fost un pictor și desenator român realist - critic. A fost de asemenea un reputat violoncelist. A studiat în paralel la Școala de arte frumoase din Iași (1903-1908) și la Conservatorul din Iași (1903-1907) apoi la Paris. În 1918 a fost unul din fondatorii asociației Arta română. Împreună cu Nicolae Tonitza, Francisc Șirato și Oscar Han, a întemeiat, în 1926, Grupul celor patru. Din 1927 a fost profesor la Școala de arte frumoase din Iași. Opera sa este constituită mai ales din compoziții, portrete și peisaje. Ea înfățișează cu o emoție

sinceră, uneori cu un dramatism reținut, scene și tipuri autentice, îndeosebi din lumea satelor și a muncitorilor mineri, cuprinzând elemente de critică la adresa societății din vremea sa. În operele lui

Ștefan Dimitrescu, factura robustă și sobră echilibrează culoarea și conturul grafic. Lucrări reprezentative în această privință sunt: „Morții de la Cașin”, 1917; „Minerii”, 1921; „Cina”, 1924; „Țărânci lucrând la război”, 1929.

Ana-Maria Podoabă,
Clasa a VII-a A

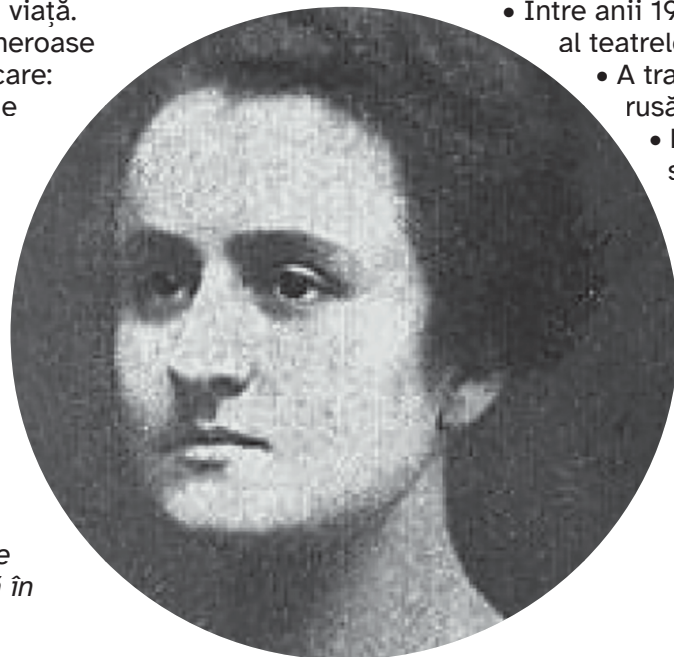
ANIVERSĂRI CULTURALE

Otilia Cazimir (12 februarie 1894)

Otilia Cazimir a fost o cunoscută autoare de versuri pentru copii. Și-a petrecut copilăria în satul natal și a început să scrie poezii de când era mică. A urmat cursurile liceale și universitare la Iași, oraș în care și-a petrecut întreaga viață.

Otilia Cazimir a primit numeroase premii și distincții, dintre care: Premiul Academiei Române (1927), Premiul Femina (1928), Premiul Național pentru Literatură (1937). Editura „Viața românească” i-a publicat primul volum de poezii, intitulat *Lumini și umbre* (1923).

Literatura Otiliei Cazimir s-a distins prin „finețe și discreție” și o „percepție minuțioasă a copilăriei, reprezentare plastică a naturii, sensibilitate față de o lume ce se vrea scăldată în lumină”.

ȘTIAI CĂ...

- a publicat aproape 60 de volume de poezii
- Otilia Cazimir este pseudonimul literar al poetei Alexandrina Gavrilescu
- Între anii 1937 - 1947 a fost inspector al teatrelor din Moldova
- A tradus din literatura franceză, rusă și sovietică
- Pseudonimul i-a fost ales de scriitorul Mihail Sadoveanu și de criticul literar Garabet Ibrăileanu.

Natalia Popa,
Clasa a VII-a A

Poveste de omăt

Tu nu știi... a fost odată
o căsuță fermecată
și-n căsuță-o fată mică,
un pisoai și o bunică.

Și-ntr-o iarnă, într-o seară,
fata s-a uitat afară
și-a văzut cum prin perdea
stelele râdeau de ea...

Dormi?

Și nici n-am prins de veste!
Ușa s-a închis cu cheia,
focu-și pălpâie scânteia,
și povestea nu-i poveste:
Eu eram fetița-aceea,
iar bunica - nu mai este...

ANIVERSĂRI CULTURALE

Constantin Brâncuși (19 februarie 1876)

Este unul dintre cei mai influenți artiști ai secolului XX, a cărui contribuție la revoluționarea viziunii și a limbajului în arta de după 1900 a devenit emblematică, prefigurând Modernismul.

Pionier al sculpturii moderne abstracte, lucrările lui în bronz și marmură sunt caracterizate printr-o formă pură, elegantă și reținută și printr-o finisare rafinată. El este cunoscut pentru sculpturile sale abstracte de capete ovoidale și păsări în zbor. Prima comandă a primit-o în 1903, un monument public: bustul generalului medic Carol Davila, care a fost instalat la Spitalul Militar din București și reprezintă singurul monument public al lui Brâncuși din București.

Constantin Brâncuși a expus pentru prima dată la Société Nationale des Beaux-Arts și la Salon d'Automne din Paris în 1906. Creează în 1907 prima versiune a „Sărutului”, temă pe care o va relua sub diferite forme până în 1940, culminând cu „Poarta Sărutului”, parte a Ansamblului Monumental din Târgu-Jiu. Până în 1914, participă cu regularitate la expoziții colective din Paris și București, inaugurând ciclurile „Păsări Măiestre”, „Muza adormită”, „Domnișoara Pogany”.

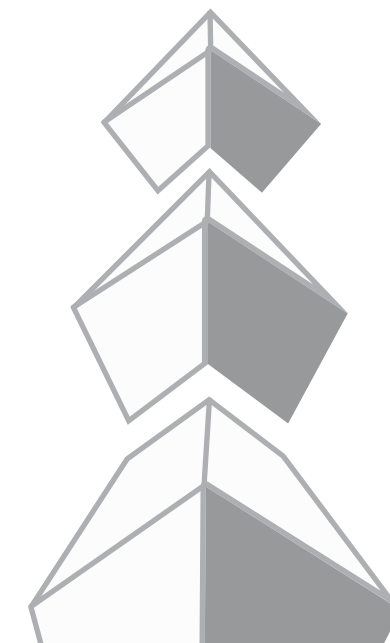
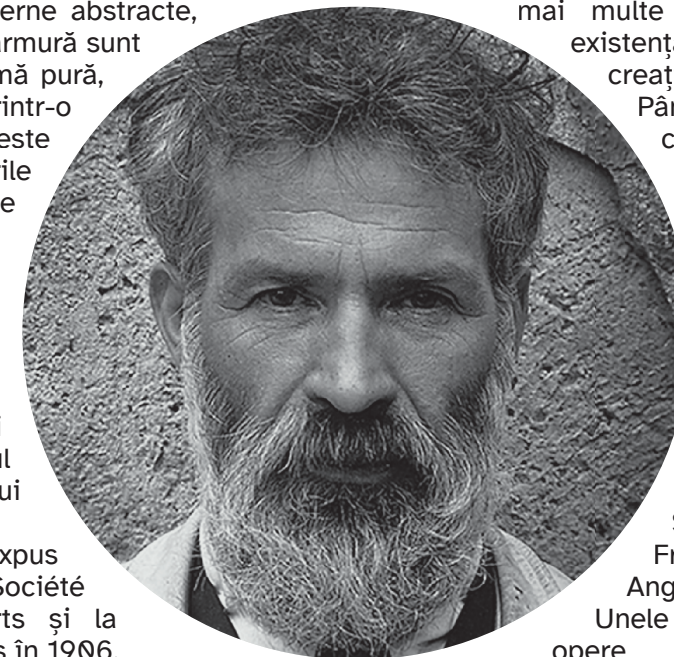
În 1914, Brâncuși deschide prima expoziție în Statele Unite ale Americii la Photo Secession Gallery din New York City, care provoacă o enormă senzație.

Colecționarul american John Quinn îi cumpără mai multe sculpturi, asigurându-i o existență materială favorabilă creației artistice.

Până în 1940, activitatea creatoare a lui Brâncuși se desfășoară în toată amploarea ei. Operele sale de seamă din ciclul „Pasărea în văzduh”, ciclul „Ovoidului” precum și sculpturile în lemn datează din această perioadă. În același timp, Brâncuși participă la cele mai importante expoziții colective de sculptură din Statele Unite ale Americii, Franța, Elveția, Olanda și Anglia.

Unele dintre cele mai importante opere ale sale sunt: „Sărutul”, „Cumințenia pământului”, „Coloana Infinitului”, „Măiastra”, „Masa Tăcerii”, „Danaida”, „Madame LR”, „Principesa X”, „Leda”.

Natalia Popa,
Clasa a VII-a A

HAI(HUI) ÎN LUME

Grecia este o țară din Europa de Sud. Capitala este Atena, cunoscută și ca cel mai mare oraș din Grecia. Se află la intersecția dintre Europa, Asia de Vest și Africa. Are ca vecini Albania în nord-vest, Macedonia de Nord și Bulgaria la nord și cu Turcia la nord-est. Grecia este una dintre cele mai muntoase țări din Europa, cel mai mare vârf fiind Mytikas, de pe muntele Olimp, de 2917 m. Principale râuri ale țării sunt: Aliakmonas considerat cel mai mare râu al Greciei, Aheloos, Pinios și Evros care este al doilea râu ca mărime

din sud-estul Europei. Clima Greciei poate fi mediteraneană, cu ierni blânde și veri călduroase. Uneori, temperaturile depășesc extremele. Grecia este o țară a legendelor și este locul perfect pentru a petrece o vacanță fascinantă. Aici se găsesc multe locuri frumoase de vizitat, cum ar fi Templul lui Apollo din Delphi, un templu antic care a fost dedicat zeului Apollo și a fost considerat în antichitate centrul lumii. Alt loc este Meteora, un oraș renumit pentru mănăstirile sale construite pe stânci înalte, care oferă priveliști spectaculoase.

CURIOZITĂȚI:

1. Majoritatea persoanelor cunosc această țară sub numele de „Grecia”, dar numele oficial este „Republica Elenă”, iar grecii vorbesc despre țara lor menționând numele de „Hellas” sau „Hellada”.
2. Istoria măslinilor grecești este tumultuoasă și palpitantă. Zeița Atena, în dar pentru orașul care-i poartă numele, a dat o ramură de măslin, considerată de foarte mulți zei un cadou cu adevărat valoros. În prezent, Grecia se află pe locul al treilea la nivel mondial în producția uleiului de măsline și există milioane de măslini, unii dintre ei depășind 700 de ani.
3. Grecia oferă nu mai puțin de 250 de zile însorite pe an, fiind perfecte pentru un sejur irezistibil în orice stațiune. Este totodată considerată și „Țara Soarelui”.

**Alisia Cristescu și
Carolina Haraga, Clasa a VII-a A**

GRECIA

HAI(HUI) ÎN LUME

Peru, oficial Republica Peru, este o țară situată în vestul Americii de Sud. La nord se învecinează cu Ecuador și Columbia, la est cu Brazilia, la sud-est cu Bolivia, la sud are hotar cu Chile, iar la vest se află Oceanul Pacific.

Peru este a treia mare națiune a Americii de Sud și poate fi împărțită în trei regiuni geografice, pornind de la Vest spre Est.

Este o țară multietnică, având o bogăție culturală și arheologică deosebită, fiind cunoscută ca locul de origine al Imperiului Inca.

Capitala statului Peruvian este Lima. Numit inițial „Orașul Regilor”, Lima este astăzi o capitală modernă, care deține multe obiective turistice din Peru ce trebuie descoperite. Printre acestea se numără centrul istoric al orașului, inclus pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO. Explorând Plaza Mayor din centrul vechi, vei putea admira arhitectura clădirilor istorice cu influențe coloniale spaniole

care o înconjoară. Dintre toate, Catedrala din Lima se remarcă, una dintre cele mai frumoase atracții turistice. Alte repere emblematice sunt Palatul Torre Tagle, Biserica, Mănăstirea San Francisco și Biserica Santo Domingo.

Un alt punct turistic minunat este Machu Picchu, care se află în regiunea Cusco, amplasat pe un vârf al muștilor Anzi, deasupra văii râului Urubamba. Este încadrat într-un peisaj fascinant, fiind considerat unul dintre cele mai frumoase situri din lume. Rezervația Națională Insulele Ballestas se află în largul Oceanului Pacific, în apropiere de Pisco și Paracas. Aceste insule sunt obiective turistice în Peru, pe care nu ar trebui sub nicio formă să le ratezi. Rezervația Națională Insulele Ballestas uimește prin formele bizare ale formațiunilor de stâncă, ce au luat naștere prin eroziunea apei și a vântului. De asemenea, găzduiesc numeroase specii de păsări și o faună marină sălbatică abundentă.

CURIOZITĂȚI:

1. În lume există o populație de 10 milioane de alpaca, dar mai mult de 3,5 milioane dintre ele se găsesc în Peru.
2. Se spune că termenul Peru a fost produsul unei pronunțări greșite a cuvântului „pelu”, care înseamnă râu.
3. Peru are unele dintre cele mai uscate deșerturi din lume. De exemplu, deșertul Atacama, pe care îl împarte cu Chile, are unele puncte în care nu a plouat niciodată în 400 de ani.
4. Vechiul Imperiu al Incașilor a fost unul dintre cele mai mari imperii ale Americii.
5. Cea mai înaltă plantă cu flori din lume – eucaliptul – se găsește în Peru.

Emma Popa, Clasa a VII-a A

PERU

SĂ MAI ȘI RÂDEM!

Râsul este cel mai bun medicament

- De ce are ciocănitorea cioc?
- Ca să nu dea cu capul în copaci.

- Cum se numește nevasta papagalului?
- Mamagal.

- Domnule doctor,
eu tot văd zebre roz.
- Ați văzut un psiholog?
 - Nu, doar zebre roz.

- Domnule doctor, câinele meu nu are nas!
- Și cum miroase?
 - Îngrozitor.

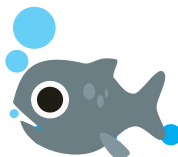

- De ce are girafa gâtul lung?
- Ca să ajungă la cap.

O cioară stătea în vârful unui copac și nu făcea nimic toată ziua. Vine un iepure și i se alătură sub copac ca să lenevească. Deodată, vine o vulpe și îl mănâncă pe iepure.

În concluzie, ca să poți să nu faci nimic toată ziua, trebuie să fii foarte sus!

- Discuție între 2 pescari:
- Îți place locul meu secret de pescuit?
 - Da, nici măcar peștii nu știu de el.

- Cum se cheamă un câine fără picioare?
- Cum vrei tu, că oricum nu vine!

Natalia Popa, Carolina Haraga și
Vlad Bărlădeanu, Clasa a VII-a A

DE PE

(și nu numai) adunate

1. Animalul cu cel mai mare creier în proporție cu corpul său este **furnica**.

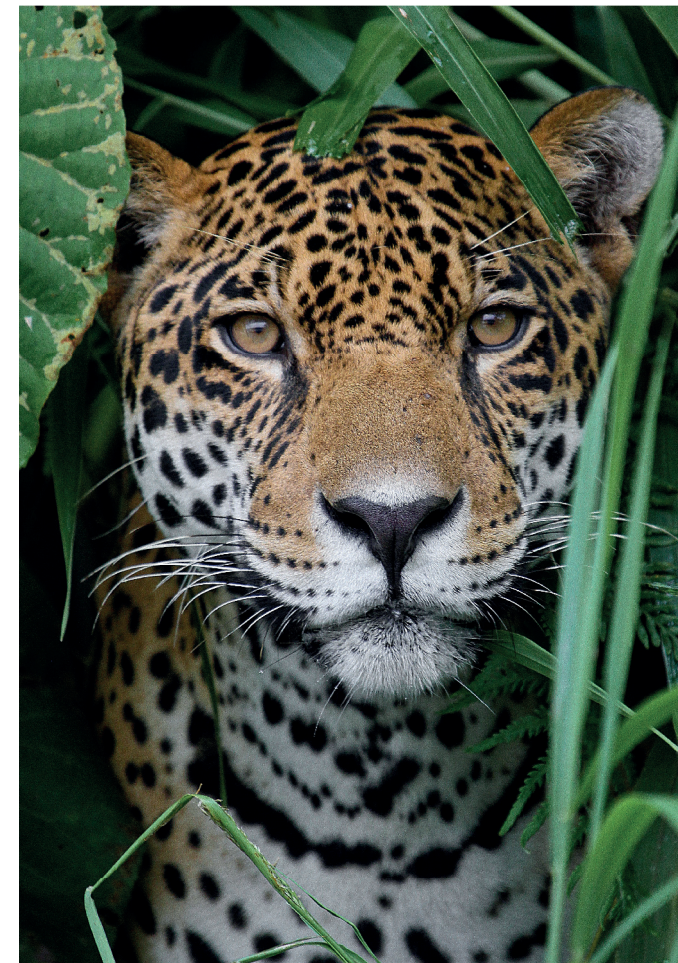
2. Cea mai apropiată rudă a lui **Tyrranosaurus Rex** este **găina**.

3. Pielea **hipopotamului** are o grosime de 6,5 cm așa că îl apără împotriva focului. Acest animal fuge mai repede ca omul, deși are 4 tone.

4. **Cangurul** este singurul mamifer care nu poate să meargă cu spatele.

5. O **cârțiță** poate săpa un tunel de 90 de metri într-o singură noapte.

6. **Fluturii** percep gustul cu picioarele.

7. Limba unui **cameleon** are lungimea corpului lui și poate apuca prada într-o fracțiune de secundă.

8. Ochii unui **vultur** au capacitatea de a vedea de cel puțin patru ori mai clar decât cei ai oamenilor.

9. Un **jaguar** poate vedea în întuneric de șase ori mai bine decât un om.

10. **Veverițele** plantează anual sute de copaci deoarece uită locurile în care își îngroapă alunele.

Andrei Ivan și Tudor Lovin, Clasa a VII-a A

TOP 5

Locuri formidabile în Pajura

1 Pump Track

2 cofetăria Cafina

3 Orășelul Cunoașterii

4 Parcul C9

5 Terenul de fotbal

Colectivul de redacție

„Aripi de Pajura” își dorește să fie oglinda vieții din școala noastră, un loc de întâlnire a tuturor elevilor care au ceva frumos de spus, care s-au evidențiat sau se evidențiază prin talent, seriozitate, îndemânare, ambiție; este un prilej ca toți cei talentați, într-un domeniu sau altul, să le arate și celorlalți de ce sunt capabili: creații literare, participarea la proiecte sau pur și simplu implicarea în viața școlii.

Nr. 12 / februarie 2025
Colectivul de redacție

Coordonator: prof. Iuliana Cîrje

Tehnoredactori:

Pandrea Clara, Clasa a VII-a A
Podoabă Ana Maria, Clasa a VII-a A
Popa Natalia, Clasa a VII-a A
Popa Emma - Cristiana, Clasa a VII-a A
Haraga Carolina, Clasa a VII-a A
Cristescu Alisia, Clasa a VII-a A

Colectiv de redacție elevi:

Pandrea Clara, Clasa a VII-a A
Podoabă Ana Maria, Clasa a VII-a A
Popa Natalia, Clasa a VII-a A
Popa Emma - Cristiana, Clasa a VII-a A
Haraga Carolina, Clasa a VII-a A
Cristescu Alisia, Clasa a VII-a A
Stoenescu Camelia, Clasa a VI-a C
Trandafir Cristina, Clasa a VI-a C

Colectiv de redacție cadre didactice:

Georgeta Loredana Marin, informatician
Mihaela Carmen Udriște
Constanța Stanciu
Ana Maria Butnaru
Raluca Mihaela Milesu
Nina Paraschiv

Director: prof. Mihaela Gabriela Nițe

Revista „Aripi de Pajura”
ISSN 2821 – 4528 ISSN-L 2821 – 4528

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 178
STR. DRIDU NR.2, SECTOR 1, BUCUREȘTI
021 667 03 35
scoalanr178@gmail.com
www.scoalanr178.ro

ISSN 2821 – 4528 ISSN-L 2821 – 4528